

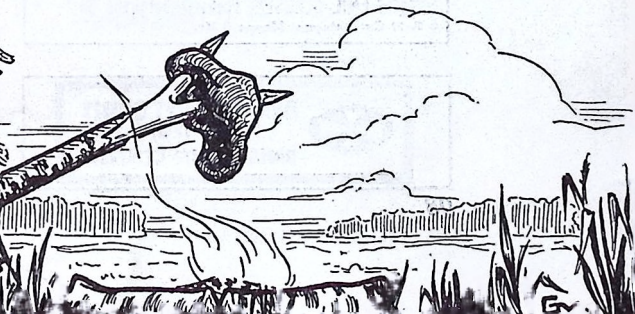
SPEJDERNES MAGASIN

JUNI 1939

23. AARGANG
NR. 5

Korttegning

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Sekretær: Ellen Hvidso.
Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PAæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K. — Tlf.
C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou, Korpskontoret.

SPEJDESPORT

for Førere og Rovere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen.
Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a, København K.
Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10493.

OPLAG ca. 9000

Announcepriser

i Spejdernes Magasin

1/1 Side	150,00 Kr. pr. Gang
1/2 Side	75,00 Kr. pr. Gang
1/4 Side	37,50 Kr. pr. Gang
1/8 Side	18,75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %.
Farvetryk Specialtilbud.

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %.

Bladet udkommer 10 Gange aarligt. Ikke i
August og Januar. Bladet er obligatorisk
Medlemsblad for alle Medlemmer af Det
Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:
Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2^a.
København K. — Telefon BYen 8630.

SOMMERLEJR

Spejderhuset ved Kobæk Strand kan
faas til Leje for kortere eller læn-
gere Tid. Henvendelse til

C. Venggaard
Skælskør

PERSSENS

•CLICHÉ-ANSTALT.
BREDGADE 25 • E TLF. CENTRAL 15026

Tryksager

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 • Telf. Central *10.493

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Fotograf **EMIL CLAUSEN**, Frederiksberggade 34
6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Gaar du med
Civillilje?

HVAD ER EN BLODDONOR?

Det er Betegnelsen for et Menneske, som er villigt til at give sit Blod til syge, hvis Liv og Velfærd er afhængig af, at faa tilført Blod.

Der er som I ved et helt Korps af Bloddonorer, bestaaende af tidligere og nuværende Spejdere og Væbnere fra F.D.F., som er fyldt 18 Aar. Ikke mindre end 1450 Spejdere og Væbnere stiller deres Blod til Raadighed, fordi de føler det som en Spejderopgave at være hjælpssom mod andre, saaledes som de som Spejdere har lovet i deres Spejderløfte og Lov.

Dette Korps har udgivet en Beretning for Aaret 1938, og deri finder jeg en lille Fortælling om en Pige paa 3 Aar, som blev opereret. Efter Operationen blev hun om Aftenen bleg, og Pulsen kunde næsten ikke føles. Der blev straks sendt Bud efter en Spejder, som kom omgaende. Men i den korte Tid, det tog for ham at komme, var den lille Pige blevet saa daarlig, at Lægen havde opgivet Haabet.

Pulsslaget kunde ikke føles, og Aandedrættet ikke mærkes, men alligevel forsøgte man med at føre Blod fra Spejderen over i den lille Piges Aarer.

Allerede medens Blodet blev pumpet ind, slog hun Øjnene op, der kom Farve paa Kinderne, og hun begyndte at aande. Faren var overstaaet, og den lille Pige kom sig senere og er nu ganske rask.

Dette er blot et enkelt Tilfælde. Alene i København blev der givet Blod i 751 Tilfælde sidste Aar.

HAR DU FRISVØMMERPRØVEN?

De gamle Spejdere har saaledes i mange Tilfælde været med til at redde Menneskeliv ved Hjælp af deres sunde Blod.

Paa dette Sted — »Ved Lejrbaalet« — har I flere Gange læst om Spejdere, som har reddet Mennesker fra Druknedoden. Disse Spejdere var dygtige Svømmere, og derfor turde de vove Forsøget. Hver eneste Spejder, der har Mulighed

for at komme til at bade i fri Luft, bør stræbe efter at tage Frisvømmerprøven. Det er dejligt at ligge ved Stranden og at lege i Bølgerne. Men Tiden skal ikke bruges til det alene. Lær jer at svømme, og svømme godt; og naar I er naaet saa vidt, gælder det om at lære Livredning og Metoden til at give kunstigt Aandedræt.

Man føler sig først rigtig hjemme i »det vaa-de Element«, naar man kan svømme frit, som det lyster en, man dykker til Bunds, ja, kan færdes i Vandet lige saa sikkert som paa Fodboldbanen eller i Skovene ved Nattetid.

LEJRPAS

bliver kun givet til Patruljeførere, som Korpsset kan stole paa. Et saadant »Lejrpas« gør det nemt for en Patruljefører at faa Tilladelse til at slaa Lejr, fordi det er kendt af Skovenes Folk og af mange Gaardejere og Godsejere.

Men det forpligter sin Indehaver til at aflevere Lejrpladsen i første Klasses Stand og til at sørge for, at Patruljen opfører sig lejrsmæssigt og korrekt. Der er et Vers i Sangen »I alle de Riger og Lande«, som altid har gjort et stærkt Indtryk paa mig, det er dette:

»Vil Dansken i Verden fægte,
men dølger Aasyn og Navn.
Jeg ved, hans Aand er ej ægte,
jeg tager ham ej i Favne«.

Fordi det siger mig, at man skal være sit Navn og sine Handlinger bekendt. Man skjuler sig ikke.

Derfor bærer vi Spejdere vort Korpsmærke og Tropsbaand. Og derfor blir Lejrpasset Patruljeførerens Navn, som et Tegn paa, at han staar ved sine Handlinger.

En Spejder er faldet i en Klippesprække

Opvask i den brusende Elv

SPEJDERLIV

PAA

FÆRØERNE

Den nordligste Trop i Det Danske Spejderkorps, Skøtaldid Sigmund Brestisonar, sender os hermed en interessant Beretning om Spejderlivet paa de fjerne Atlanterhavssøer

Det er ikke saa længe siden, at Spejdersporten blev indført i Thorshavn. Før den Tid morede Byens Drengene sig med at føre store Krige mellem de forskellige Nabolag. Som Vaaben brugte de Fiskestænger og lign., saa det er let forstaaeligt, at det gik haardt til.

Dette er saa at sige holdt op nu. Siden Spejdersporten holdt sit Indtog her i Byen, hvor »Skøtaldid Sigmund Brestissonar« blev startet 2. Februar 1926, har der været prøvet med andre Ungdomskorps, men disse har dog ikke klaret sig i Længden.

Troppen har ofte haft et meget ringe Medlemstal, men Førerne har vist sig at være af den rigtige Støbning og derfor har vi altid klaret saadanne Kriser. Særlig vanskeligt var det i Troppens første Aar, hvor Folk lo af disse uniformsgale Drengene. Dette har nu vendt sig til vor

Fordel, idet Folk nu betragter Spejderbevægelsen, som noget godt og opvækkende, saa nu er der kommet rigtig Sving i det, saaledes at Byens Drengene nu konkurrerer i Spejdersport, i Stedet for at slaas.

Færøerne egner sig fortræffeligt til Spejdersport, og det er en stor og interessant Opgave, at vise Spejdernes deres Fødeøer i godt saavel som i daarligt Vejr.

Troppens Arbejde foregaar, ligesom andre Steder, med at lære Drengene Lejrarbejde, Prover, og Duelighedstegn gennem opbyggende Øvelser, der sætter Tanker og Fantasi i Funktion.

Hangen udenfor Thorshavn egner sig fortræffeligt til Øvelser, med bakket og stenet Terrain, men vi mangler desværre fuldstændig Skove. Dette er os til stor Géne, naar vi om Sommeren har Lejre i Hangen, eller som det staar i en af

THEOBALD

Troppens Sange, »Hvor Elven fosser langs grønne Li, har vi vor Sommerlejr slagen,« for vi maa nemlig samle Brænde af gamle Pakkasser, og slaa dem i Stykker for at slæbe disse med som Brænde. I Lejren udfører vi det sædvanlige Lejrarbejde med Indretning af Lejren og lign., selvfølgelig har vi Renlighedsparade, og alt af den Slags. Som Straffemetode er Buksevand den mest yndede.

Da der ikke findes andre Troppe bliver der ikke Konkurrencer i større Stil. Dog er den aarlige Patruljekonkurrence altid imødeset med stor Spænding. Til denne har vi f. Eks. 20 km Tur med fuld Week-end Oppakning og Kogning Undervejs, eller ogsaa Patrulje-week-end Lejr med Konkurrence i alt Lejrarbejde. Vi har ogsaa Stafetmeldingsløb, Nødhjælp, Excercises og m. a. I Enkeltmandskonkurrence har vi f. Eks. Baaltænding, Nødhjælp, Skitsetegning, Altmuligmandsopgaver o. l. Som Præmie er oftest udsat en Standerplade. Forhindringsløb og hemmelig Konkurrence er ogsaa store Begivenheder.

Det bedste er dog Vandreturene, hvor vi tager op paa Fjældene for at lære vort smukke Land at kende, som det ser ud med dets Fuglebjerge,

og Fjælde, som hæver sig i Vejret med deres ofte utilgængelige Tinder, jo, da er Færøerne smukke, og Hjertet banker i hver Drengs Bryst, der er med paa en saadan Tur, for sit Fædrelands Storslaaethed.

Her oppe er et rigt Fugleliv og om Sommeren lægger vi særlig Mærke til »Tjalden« (Strandskaden), som bebuder den færøske Sommers Komme.

Jeg kommer i Tanker om en Tur, som vi havde for nogle Aar siden.

Det var heimod Aften, vi skulde fra Bygden Haldersvig, til den næste Bygd Saxum, hvor vi havde vores Lejr. Vejret var godt, men der var tyk Taage. Da vi kom op Fjældene, og op over Taagen, der laa som et Duntæppe, nede i Dalene, saa vi kun Fjældtoppene der spejlede sig i Solen, der var i Færd med at forsvinde blodrød i Havet. Helt betagne sad vi paa et af Fjældene og saa dette Syn. Al Snakken og Spøg var forstummet, indtil Tropsforeren sagde: »Om der er malet et Billede af dette, vilde de fleste sige, at det ikke var virkeligt.

Sig saa ikke at vi Spejdere ikke oplever noget.

H. J.

Et typisk Udsyn fra en færøisk Fjældtop. Spejderen bærer den almindelige færøiske Hue

Et Blinkeapparat

. _ . _ til . _ .

Morsesignalering

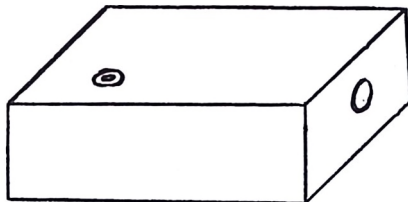
. . . . _ _

Vil du lave et Blinkeapparat til Morsesignalering, kan det let laves af Stumper fra din Samlekasse. For du har vel en saadan Kasse, hvori du samler Skruer, Søm, Stumper af elektriske Artikler o. s. v.

»Man tager« en Cigarkasse f. Eks. en 50 Stks. Cerutkasse. Midt i det ene Endestykke skærer du med en spids Kniv (et Bør river det tynde Træ i Stykker) et rundt Hul. Tegn det efter en Enøre. Et Stykke Cigarkassetræ skæres til, saa det passer i Kassen langs med Endestykket. Midt i dette Stykke borer du et Hul, hvori du skruer en lille Messingskrue. Lav et Øje paa en Ledningsstump og skru Skruen i, saa Øjet spændes fast mod Træet. Knib Skrueenden af og fil den glat, saa den rager et lille Stykke udenfor Træet. Den er Bundkontakt for Lampen.

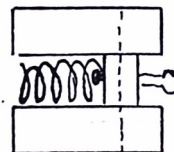
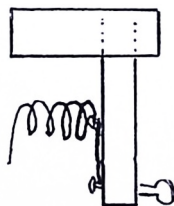
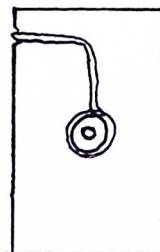
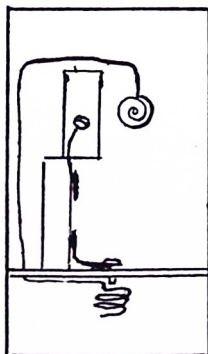
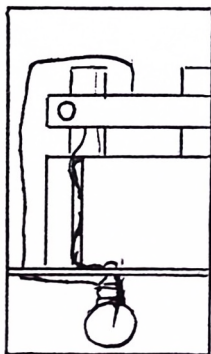
Til Ledninger bruger du svær isoleret Traad af den Slags, som Elektrikerne bruger til at trække i Rør ved Installationer. Tag et Stykke ca. 35 cm langt. Skær Isoleringen af ca 6 cm. Rens Kobbertraaden godt. Tag en Lommelygtepære og sno Traaden om Gevindstykket. Begynd inde ved Traadens Isolering og sno udefter. Er den blanke Ende for lang, saa knib den af. Skru Lampen ud af Spiralen. Giv Spiralen en Knæk,

saa den kan sidde vinkelret ud fra Træstykket lige over Bundkontakten, men de maa ikke røre hinanden. Stik Smaahuller i Træstykket to og to for hinanden i Ledningstykkelser Afstand. Stik en Stump Blomstertraad (du ved nok: den Slags man bruger, naar man laver Juletræsroser) uden om Ledningen gennem Hullerne og sno sammen paa den anden Side, saa Ledningen sidder fast.

Før Ledningen til venstre, næsten til Træstykkets Ende. Skær i Stykkets Underkant et Hak og før Ledningen om paa den anden Side. Søm Træstykket ind i Kassen saa langt fra Gavlen med Hul i at du kan komme til at skru Lampen i, naar Apparatet er færdigt (men heller

(Fortsættes Side 116)

Menneskeæderens Endeligt

Roland Garvey kravlede ud af sin Hængekøje, der optog hele den ene Ende af den ellers rummelige Hytte; han gik hen og stak Hovedet ud af Løvdøren. »Hvad betyder denne Støj og Sammenstimlen?«, spurgte han paa de indfødtes Sprog.

Han talte Birmafolkets Sprog flydende, og det var vel een af Grundene til, at hans Ansøgning om at blive sendt ud i Junglen, var blevet bevilget. Han havde faaet Pladsen som Regeringens Commisioner eller »Rajah« over ca. ½ Million Mennesker. I fire hundrede miles Omkreds var han eneste hvide Mand.

»Sahib!« begyndte Stammens ældste, »Sahib! I er vor Far og vor Mor«. »Det ved jeg!« sagde Garvey hurtigt. »Hvad vil I have, jeres Far og Mor skal gøre for jer? Hvorfor vækker I mig naar jeg skal sove?«

»Fordi, Oh Sahib«, vedblev den Gamle, »fordi Døden er imellem os, og hvem andre end Sahib kan vel beskytte os mod den?«

»Menneskeæderen igen kan jeg tænke«, sagde Garvey. »Jeg troede vi havde skræmmet den bort nu. Hvad er der sket?«

En Maanedstid i Forvejen var Landsbyens Befolkning blevet skræmmet ved den pludselige Tilsynkomst af en Kæmpetiger. Og hidtil var det ikke lykkedes at fange den eller dræbe den, hvilket kunde blive ret alvorligt for Garvey selv; thi hvis han, den hvide Hersker — ikke kunde gøre det af med et Dyr, vilde hans Magt over Folkene svækkes betydeligt.

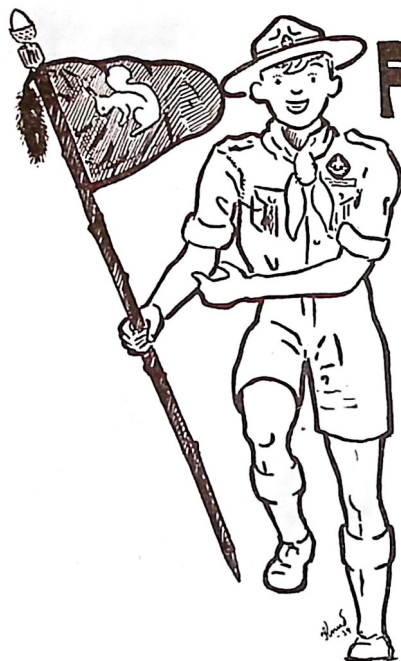
»Hvad er der sket?« spurgte han igen, idet han gik helt ud af Hytten og stillede sig foran den Gamle.

»Bommay Sedda«, begyndte denne; ved Lyden af dette Navn, gav det et Sæt i Garvey, og han gik uvilkaarligt et Skridt frem, men saa beherskede han sig og sagde kun: »Well«.

Bommay Sedda var Hovding i Landsbyen og Garveys specielle Ven. Beboerne vilde hellere have den unge kraftige Gouda i Seddas Sted, men da Gouda var af en lidt oprørske Natur, havde Garvey sendt ham bort til Morlay, der laa en ca. 40 miles borte.

»Menneskeæderen har dræbt Bommay Sedda«,

(Fortsættes Side 118)

PATRULJE- STANDEREN

Har I egentlig tænkt over, hvordan Patruljestanderen er blevet indført?

Jo, i den første Tid gik alle Spejdere med Stave, og det blev snart Skik, at Patruljeføreren paa sin Stav hæftede en Vimpel i Patruljefarven med en hvid Lilje paa. Da Staven — »Kosteskafteren«, som de blev kaldt — blev afskaffet, blev Patruljeførerens tilbage som Mærke og Symbol for hele Patruljen.

En Tid lang var Dugen af Tøj med et broderet Mærke — som en Spejdmor var Mester for — men saa blev det almindeligt med de færdiglavede Standere fra Depotet. Disse kender I sikkert fra Tropslokalerne — den hvide Lærredsdug med Patruljedyret i sort og en grøn Kant. Disse Standere var ikke særlig spændende — og saa traf vi de samme rundt i alle Troppene.

Det blev da ogsaa snart almindeligt igen — selv at fabrikere Patruljestandere, og i Dag vil det sikkert være svært at finde to helt ens Standere i Korpsen.

Hvordan har din Patrulje det med jeres Stander?

Er den virkelig jeres Symbol og Samlingsmærke som I fører med paa alle jeres Ture? Eller tager I den kun med, fordi jeres Tropsfører forlanger det — og er I oven i Købet sure over at skulde slæbe rundt med »Monstromet«? Eller

— hvad værst er — lader I den staa hjemme?

I de to sidste Tilfælde kan det enten være jer eller Standeren, der er noget i Vejen med. Det første ser vi bort fra, som en Umulighed, og lad os saa se paa, hvordan en Stander *bør* være, og hvordan den ofte er.

Ser vi i Korpsets Reglement, finder vi kun, at Stangen ikke maa være over 1,50 m lang — men vi kan vist let blive enige om, at en Stander, der skal med Patruljen rundt overalt maa opfylde tre Krav.

1. Den maa være af et Materiale, der kan taale al Slags Vejr, og som ikke flænges, fordi man trænger gennem Krat o. lign.
2. Den maa være let og uden saadant Dingeldang, som man let taber.
3. I tredje Række kommer Kravet om Originalitet og Skønhed.

Dette sidste Krav har for mange Patruljer været det første og eneste. Hvad siger I til en Stander som følgende:

Stangen: Sværd — poleret.

Topstykket: Udskåret Patruljedyr i Træ. (Knækker let).

Dugen: Kaninskind — paa den ene Side hvide Haar og paa den anden Side et flot Maleri. Desuden smaa kunstige Hermelinskæber og Klør i Sølvindfatning.

En anden Stander, jeg saa fornylig, var af hvid Silke med Patruljedyret i Silkebroderi.

Begge disse Standere var smukke og den første ogsaa meget original — *men* tager Patruljen den med paa Regnvejrstur — og hvis den gør det — kan Standeren saa være pæn ret længe — afgjort *Nej*.

Man ser da heldigvis ogsaa fornuftige Standere. Her er Beskrivelsen af en, der opfylder alle tre Krav.

Stangen: Naturtræ (Ask) med Bjergdup (saa er det lettere at faa Standeren til at staa).

Topstykket: Patruljedyret udskåret i Messing.

Dugen: Svært, mørkebrunt Læder med Patruljedyret i Oliefarve. I Kanten var der et Hul for hver Spejder i Patruljen. Gennem Hullerne var der trukket Læderstrimler — og paa disse

PAK DIN RYGSÆK SELV!

Det er en god gammel Vittighed paa Spejderture at beskyldte hinanden for at Mor har pakket Rygsækken. Den anklagede nægter som Regel, for det er ligegodt en temmelig haard Beskyldning.

Men det er desværre en Kendsgerning at der virkelig findes Spejdere, der lader deres Mor, Storesøster eller Husnyme rende og opvarte sig, saa snart man skal paa en Tur en Lørdag. Det er morderlig sløjt. Hvis der er nogen af jer, der læser dette, der blot en eneste Gang har følt Trang til at lade jer hjælpe af en Kvinde, naar I skal paa Tur, saa maa I tage jer ganske alvorligt i Nakken og bestemme at næste Gang saa skal jeg nok selv klare Ærterne.

Lad det aldrig nogensinde ske, naar du skal op Søndag Morgen, maaske lidt tidligt for den øvrige Husstand, at du vækker nogen i Huset. En Spejder sørger selv for at vaagne til Tiden, han staar op uden at vække nogen, smører selv sin Frokost, børster selv sit Fødtøj, syr selv den Knap i Bukserne, han pludselig opdager, der mangler, og lister stille af Sted uden at vække nogen eller gøre nogen Ulejlighed.

Og lige saa nødvendigt det er at hjælpe sig selv for Turen, er det at hjælpe sig selv efter Turen.

Det er en mislykket Tur, hvor Spejderen, naar han kommer hjem, slænger Fedtlæderstøvlerne

hen i en Krog, smider den vaade Sveater paa Sengen og selv smider sig i en dyb Lænestol og raaber paa Mad. Turen er ikke endt for man har pakket op og lagt sine Ting paa Plads.

Men vi maa have Forældrene med os i Arbejdet for at faa rigtige Spejderture. Der findes Mødre, som er saa ængstelige for, at deres Dreng ikke skal faa alt det med, som han har Brug for, og lægger alt andet til Side for at helige sig Pakningen af Ungens Rygsæk og Madpose. Paa den Maade faar Spejderen Ekstrastømper med i Massevis og Mad til flere Dage, selv om det kun gælder en Week-end. Vi maa bede Mødrene stole paa Spejderførerne og lade dem give Regler for, hvorledes Oppakningen skal være. Det er endnu aldrig hændt, at en Spejder har lidt Nød, fordi han har haft for lidt med paa en Week-end Tur.

Den Spejder, der glemmer noget een Gang, gør det ikke een Gang til, men den Dreng, der ikke lærer at klare sig selv her i Verden, han maa have Barnepige hele Livet.

slog hver Spejder et bestemt Knob, naar han tog en af Spejderprøverne. Paa Dugen stod desuden med Tush, Navnene paa alle de Drengene, der havde været i Patruljen.

Lad os faa de fine, sarte Standere sat op paa Patruljevæggene og lad os se Korpsets Patruljer paa Ture med Standere, der er stærke, lette og smukke. Var det ikke en Ide, at lade Patruljestanderen indgaa som Konkurrenceopgave ved Landspatruljeturneringen 1940.

Til Slut et Par Ord om Behandlingen af Standeren.

Vi er vist alle enige om, at Standeren skal med Patruljen overalt — men selvfølgelig skaaner man den saa meget som muligt. Man lægger den aldrig fra sig paa Jorden — slaar man

Lejr — stilles den ud for Patruljens Telt, og om Natten tages den med ind i Teltet. Paa Vandring bæres den af Patruljeføreren eller Assistenten — husk: det er ikke en Pligt men en Ret. Paa Cykletur er det praktisk at have en Voksdugspose over Dugen — det beskytter den godt. Har I Vildsvinetand skal denne ikke hænges og daske i en lang Snor, men gøres ordentlig fast til Standerens Top.

Lad os saa til sidst slaa fast, at Patruljestanderen er jeres Samlingsmærke og har været det for Drengene — længe for jeres Tid. Drengene skifter, men Patruljenavnet og — Standeren staar fast, og Pladerne paa Stangen fortæller om deres og jeres Bedrifter og Lejre.

Peder Most.

VORE HYTTER

2.

SKJOLDBORGEN

Hytten tilhører Kong Skjolds Trop, Skjoldungerne og Skjoldæten, henholdsvis Spejdere, Ulve og Rovere i Holbæk.

Grunden til Hytten blev lagt i Juni Maaned 1930 og Hytten blev indviet den 1. Februar 1931 af daværende Divisionschef, Kaptajn Dræby.

Midlerne er efterhaanden skaffet til Veje ved Bazarer, Spejderfester o. lign.

Huset er et Træhus paa Cementgrund, tækket med røde Tegl, og indvendig beklædt med Insuliteplader.

Tømrerarbejdet er udført af Tropsraadsformand, Tømremester A. Chr. Petersens Haandværkere assisteret af Troppens Spejdere, Ulve og Rovers.

Hytten er beliggende i Byens Fabrikskvarter SV. for Byen, og vi har aabne Marker og Skovstrækninger i umiddelbar Nærhed, samtidig med, at der kun er ca. 800 m til Byens Centrum.

Til Hytten hører en Grund paa 650 m², der i nærmeste Fremtid vil blive udvidet, saa vi ialt vil kunne raade over ca. 900 m² til Paradeplads, Teltslagning og lignende.

Endelig hører til Huset en nyere Tilbygning, der rummer Kærre, Haveredskaber, Værktøj, o. lign.

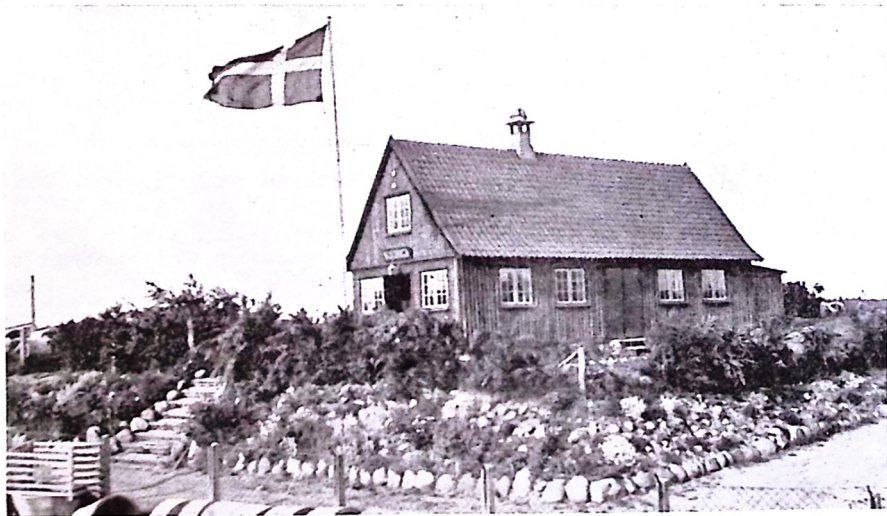
Huset er delt i et stort Samlingslokale for Trops- og Flokmøder, 1 kombineret Køkken og Patruljelokale, 1 Førerlokale, der rummer Troppens Kontor, 1 Entre samt et stort Loft, hvor Troppens og Patruljernes Redskaber opbevares i aflaaede Rum.

Der er elektrisk Lys overalt, samt Vand og Komfur i Køkkenet og Kamin i Tropslokalet.

Skjoldborgen benyttes som Mødested for Trops-, Floks- og Patruljemøder, ligesom Sct. Georgs Gildet benytter Huset som Gildehal.

De aarlige Vedligeholdelsesomkostninger kan sættes til ca. 100 Kr. herunder medregnet: Slidtage, Brandforsikring, Ejendomsskat, Elektricitet og Rengøring.

Lad det være et af
Troppens Maal at
faa en Hytte!!

»Skjoldborgen«. Nordsiden og Vestgavlen Juli 1938

NYT

fra Spejderkammerater

Verden over

ved KAY

Breve til
»KAY«

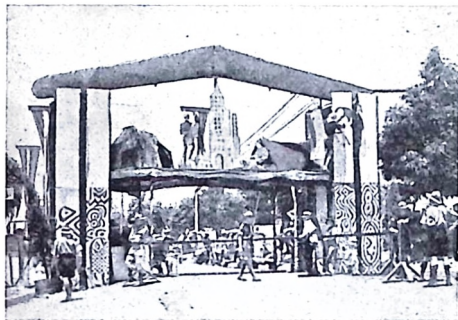
skal adresseres til
Kay Lauritzen
Det Danske Spejderkorps
Fiolstræde 19, Kbh. K.

Sct. Georgsdagen.

sendte vi Hilsner ud til alle Spejderkorps Verden over, ligesom vi modtog en lang Række Hilsner fra Udlandet.

Tal.

Som I ved, har der lige været afholdt en større Lejr i New South Wales i Australien. Der deltog ca. 10.000 Spejdere. Jeg har netop en Statistik liggende foran mig; den siger, at der blev

Hovedindgangen til Jamboreen i Australien

brugt ca. 23 Ton Kød, 5 Ton Pølser, 9 Ton Biscuits, 54.000 Liter Mælk, 84.000 Stk. Æg 1 Ton The og 10 Ton Sukker. Lejren varede i 10 Dage.

Udenlandsk Korrespondance.

Jeg har lige faaet nogle Adresser paa Spejdere i Letland. De vilde gerne skrive sammen med jer og bytte Postkort, Fotografier og Spejderblade. De skriver paa Engelsk eller tysk. Skriv til Korpskontoret, hvis du er interesseret. Opgiv Navn, Alder, Spejdergrad og Tropa.

Beaudesert-Lejren.

Er der en Tropsfører eller Tropsassistent, der har Lyst til at tage til England til ovennævnte Lejr (se »Spejdersport« for Maj). Vi skulde gerne have en voksen Fører til at ledsage Spejderne derved. En Patrulje fra 4. Hellerup Tropa har meldt sig som Deltager fra vort Kops. Skriv inden 15. Juni.

I Paasken

var der en Del Patruljer, der var i Sverige. Kunde I ikke tage og sende mig en kort Rapport over Turen. Jeg vilde gerne se, hvad I har oplevet.

Kandersteg.

Den internationale Spejderhytte i Kandersteg i Schweiz vil være aaben fra 27. Maj til Midt i Oktober. Til Vinter er Aabningen: 23. December 1939 til 7. Januar 1940.

SPEJDESPORT I LYNGLIMT VED HELGE PESCEITINI

Det skal de kunne i Sommerlejren!

Ubegribeligt hvorfor, regner man med, at enhver Spejder paa Lejr kan lave Havregrød, Kaffe og The. Men vi er nogle Stykker, der har maattet lide under denne Paastand og trøstet os med et nærliggende Traktorsted. Nedenunder vil Rekrutten og andre uvidende finde nogle Tips for disse 3 nyttige Retter.

1. Kaffe

Rynk ikke paa Næsen af Kaffe i Lejr. Det kan i givne Tilfælde være en styrkende og velgørende Drik. Kaffen kan fremstilles paa flere Maader. Kaffemængden er altid en topskefuld Kaffe pr. Spejder. Først fylder du Kogekarret med Vand, ikke mere, end der skal bruges, ca. 2 Krus pr. Spejder. Vandet bringes i voldsom Kog og holdes i stadig Kog. Derpaa fylder du Kaffebønnerne i Posen. Saa fylder du det kogende Vand Krusvis i Posen, medens du dog hyppigt trakter Kaffen. D. v. s. at du hælder det Vand, der har passeret Posen op i et Krus og ned i Posen igen. Jo mere du trakter, jo mere udnytter du Bønnernes Kraft.

Skal du lave Kaffe til mange, fylder du Bønnerne i et Kogekar med kogende Vand og koger Kraften ud af Bønnerne, hvorpaa du hælder det hele gennem Kaffeposen. Paa denne Maade

faar du hurtigt en rigtig god Kaffe.

Har du ikke Kaffekande, kan du paa denne Maade tage Kaffen fra Karret, men saa staa du dig ved at hælde lidt koldt Vand oven i Kaffen, dette vil bevirke, at Grumset gaar til Bunds. Saa skal Kaffen tages fra oven i Karret og med Forsigtighed.

Endelig kan du komme Bønnerne i en Pose lavet af en ren Klud og lægge denne i det kogende Vand, det er den mest renlige Form for primitiv Kaffe, men man faar ikke saa meget ud af Bønnerne.

Kaffebønnerne skal før Brugen blandes med Tilsætning. En stor Pakke Tilsætning til ¼ kg Kaffe.

2. The

Min største Spejderrædsel er Theen, men selv den yngste Rekrut bør kunne lave god The. Kogekarret skal være funklende rent. Fyld det med ca. 2 Krus Vand pr. Spejder, men det skal være rent og klart Vand. — Bring Vandet til at spilkoge. Tag det af Ilden og kom straks Theen i. Ca. en Theskefuld pr. Spejder. Thebladene bør ligge i et Theæg eller en Pose. Naar Thebladene er tilsat Vandet maa Vandet aldrig bringes i Kog. Dette vil ødelægge Theen og gøre den sort og ækel. Samtidig vil det trække Gar-

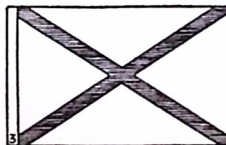
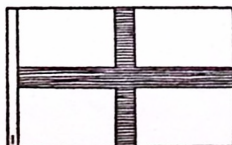
Kender du „The Union Jack“?

Du vil sikkert i Løbet af Sommeren træffe engelske Spejdere, derfor bør du kende det Flag, de fører, »The Union Jack«, det er sammensat af 3 Flag.

1. Sct. Georgs Flag, et rødt Kors paa hvid Grund.
2. Scotlands Banner, et hvidt diagonalt Sct.

Andreas Kors paa blaa Grund. Det kom til i Aar 1606.

3. Sct. Patrick af Irlands Banner, et rødt diagonalt Kors paa hvid Grund, dette kom til i Aar 1801.
4. Tilsammen danner disse 3 Flag »The Union Jack«, det britiske Empires Nationalflag.

versyren ud Bladene og denne er giftig. Det fraaades at benytte Mosevand til Thefremstilling. Paa Ermelundssletten fik jeg en Gang The med Haletudser af en velmenende Patrulje! ! !

3. Havregrød

Naar jeg laver Havregrød, følger jeg altid denne Maade. Beregn 1 dl. Gryn og 2 dl. Vand pr. Spejder. Fyld det kolde Vand og Grynene i Kogekarret og anbring dette over en god varme-givende Ild uden store Flammer. Tilsæt ca. $\frac{1}{2}$ Theskefuld Salt pr. Spejder. Aldrig mere. Bring Vand og Gryn i Kog og lad det koge i ca. 5 Minutter. Lige fra det Øjeblik Karret kommer over Ilden, røres voldsomt saavel i Ottetal som i Ring. Jo mere man rører jo bedre bliver Grøden. Grøden bør serveres umiddelbart efter at den er færdig, inden den snerrer og trækker Skind. Fremstillet paa denne Maade bliver Grøden lækker og velsmagende. Jeg vil advare mod løbske Flammer op ad Kogekarret, det er dem der laver flest Ulykker i Retning af Svidning.

Forslag til en Belønningsmedalje

Der burde indstiftes en Medalje til de raske Spejdere, der med godt Humør fortærer den slimede og klumpede samt brunlige Masse, der serveres under Navnet Havregrød, navnlig naar man ved, at Havregrød kan være en meget vel-

smagende Ret. Vi er faktisk en Del Helte i den Retning.

Et lille, men godt Raad

Haan aldrig Kokkene for deres Mad, hvis der har været tekniske Uheld, tænk blot paa, naar det bliver jeres Tur.

Morse igen

I Anledning af Artiklen fornylig her i Bladet om Signalering, har der berettiget været spurgt om til hvilken Side, man svinger Prik, og til hvilken Side Streg, da der ikke med et Ord, var nævnt noget herom i den paagældende Artikel.

Der maa naturligvis aldrig herske nogen Tvivl om dette Spørgsmaal, hvorfor vi skynder os at slaa fast at Afsenderen svinger Flaget

til Højre for Prik og

til Venstre for Streg.

Naar en Modtager saaledes skal aflæse fra en Morsesignalor, skal han ikke saa meget huske paa, hvad der er højre og venstre for ham selv, men paa hvad der er højre og venstre for Afsenderen og saa huske at denne svinger Prik til højre og Streg til venstre for sig selv.

Saa glemmer vi det aldrig. — Vel!

En god Kammerat

er HOHNER Mundharmonikaen, der er let at lære at spille paa. Den bør ikke savnes paa en eneste Tur, da den jager Trætheden bort, letter paa Foden og skaber Stemning og Glæde overalt. Men forlang udtrykkelig i Butikken Verdensmærket

Hohner

Lejrarbejder

er nødvendige i enhver Lejr

Har du nogen gode Ideer til Anordninger, der kan laves ved primitive Midler i en Lejr, og som kan gøre Livet behageligere, saa send Arbejdstegninger og Beskrivelse til »Spejdernes Magasin«s Redaktion, saa dine Kammerater ogsaa kan faa Glæde af dine gode Paa-fund.

HELLESENS KONKURRENCE

Rejsen til ESTLAND, FINLAND og SVERIGE, der finder Sted den 30. Juni, blev vundet af:

Stig Andersen, Brigadevej 11, S.
Ejgil Møller Carstensen, Falstersgade 33,
Aarhus.
H. E. B. Christensen, Skolebakken 11,
Aarhus.
Erik Just Hansen, Tirsvej 24, Odense.
Knud B. Hansen, Østergade 35, Rødby.
Kaj Holst, Mathiasgade 27, Viborg.
Alice Jensen, Rønnebærvej 30, F.
Anni Thora Jensen, Nyelandsvej 19, F.
Inger Jensen, Skolegade 69, Silkeborg.
John Curt Jensen, Jul. Valentinsvej 33, F.
Kaj Jensen, Støvring.
Svend Erik Kolrengen, Ellemosevej 107,
Hellerup.
Grethe Langaa-Jensen, Faaborg.
Frank Ø. Larsen, Fredensborg.

Kurt Larsen, Vodroffsvej 21, b, V.
Bent Axel Lundbye, Merianvej 22,
Hellerup.
Harry Mikkelsen, Brandstationen, Odense.
Kay Mortensen, Haraldsgade 8, Aarhus.
Poul Neven, Brorsonsgade 4, V.
Tage Skouborg Nielsen, Lemming.
Knud Isgaard Olsen, Bruunsg. 44, Aarhus.
Palle Ib Olsen, Hindegade 6, K.
Hans Jørgen Poulsen, Søvej 17, Holte.
Inger Rasmussen, Østergade 113, Esbjerg.
Jørgen Rendil, Dalgas Boulevard 119, F.
Chr. Mølgaard Schilling, Christiansfeld.
Ejstein Søndergaard, Linde Brugsf., Bur.
Poul Eril Funding Sørensen, Svendborg.
Mini Sven Wolff, Halfdansgade 39, S.
og Kjeld Wæver, Vestergade 2, Maribo.

Herved er Konkurrencen forbi, men den næste Konkurrence begynder i September Maaned, og de Kuponer I faar samlet i Sommerens Løb, kan I altsaa sende ind, naar I naar September.

PAA GENSYN!

HELLESENS FLYVEKONKURRENCE

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 5

Juni 1939

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

Man kan sagtens grine

naar der staar een og spiller Klovn og sludrer og gør sit bedste for at faa de andre til at dø af Grin.

Men kan du ogsaa bevare Humoret, naar Cyklen punkterer lige som du skal af Sted til en spændende Fodboldkamp, eller naar Kammeraterne driller dig for noget, du ikke kan gøre for. Ja, for en Ulveunge maa kunne tage lidt Modgang med godt Humør og helst ogsaa smitte andre med sit glade Sind. En Dreng, der er sur, er en Dreng, der har givet op overfor Besværlighederne, men

en Ulv giver aldrig tabt

Kan du hejse et Flag?

Det er en Opgave, som bruges til mange Ulveturneringer, at hejse et Flag.

Ved du hvorledes man binder Flaget til Flaglinien, saa Flaget ikke kommer til at hænge en halv Meter fra Toppen, naar man har hejst det op, og ved du, hvorledes man hilser Flaget, medens det hales til Vejre?

Det er jo ikke alene for at klare sig godt til en Turnering at en Ulveunge skal vide disse Ting, men en Ulv i Det Danske Spejderkorps er en *dansk* Ulveunge, en dansk Dreng, der skal ære Danmarks Flag, ved at hilse det med blottet Hoved, naar det hejses, og kunne hejse det paa en værdig Maade, saa det ikke virker latterligt.

Du har sikkert endnu ikke selv oplevet den Følelse, der melder sig hos danske, der rejser i Udlandet, og de paa et dansk Skib, eller hos nogle danske, der bor i Udlandet, pludselig ser Dannebrog vaje. Her oplever de ude blandt fremmede Mennesker, der vel knapt nok kender Danmark, pludselig at se vort smukke Flag vaje mod den blaa Himmel, akkurat som det ser ud hjemme, naar vi hejser Flaget over vor Have, Lejr eller i Agterstavnet af vort Skib. Da føler de sig stolte over at være danske, og det maa enhver Dreng ogsaa gøre hver Gang han ser det smukke Dannebrog blive hejst.

Lær derfor, hvordan du skal behandle Dannebrog, saa du holder det i Ære ved ikke at behandle det forkert.

Der plejer i et Flag at sidde en Metalkovse i den ene Ende og et Stykke Reb med et Øje i den anden Ende. Der skal bindes Flagknob i begge Dele. Hvis der ikke er noget Øje i Rebet, skal Flaglinen bindes paa med et Raabaandsknob. Husk saa at hejse Flaget med Metalkovsen øverst. Medens Flaget bliver hejst, staar man ret, og tager Ulvehuen af. Man maa altid være to om at hejse Flaget, saa man er sikker paa at det ikke kommer til at slæbe paa Jorden. Lær af din Flokfører at lægge Flaget rigtigt sammen, saa alt det hvide kommer indvendigt og derved bliver skaanet for Snavs.

(Tre Drengene, Kalle, Krølle, og Krille har sammen med Krilles Hund Kras dannet en Liga, der i sidste Beretning, under dramatiske Forhold afslørede en Forbryderhule og i den Anledning modtog en Ducor paa 600 Kr.)

5. Kidnapped!!!!?

Opdagelsen af Forbryderhulen var gledet lidt i Baggrunden, og Livet paa Skolen og i Hjemmene gik sin vante Gang. Kras jagede flittigt Kyllinger og aad Mængder af Tofler. Kalle, Krølle og Krille besøgte mindst Lærer Aagaard een Gang om Ugen, og var Aagaard end nok saa streng paa Skolen, var han i sit Hjem altid vældig flink og fuld af muntre Paafund.

De tre Gutter havde alle læst Ulvebogen igen, og hvis de kunde undgaa at faa en voksen Fører, havde de meget stor Lyst til at blive Ulveunger. I al Stilhed tumlede de med store Planer om at danne en Slags privat Ulveflokk, som de selv vilde lede, men for at kunne dette regnede de det for nødvendigt at være de stærkeste, hvorfor de benyttede al deres Fritid til at bokse og brydes. I denne Periode var Kalle om muligt endnu mere forslaaet end ellers, og selv den nette Krille kom hjem paa Præstegaarden forrevet og snavset fra de hemmelige Ligamøder. De var snart klar over, at godvilligt fik de ikke Medlemmer til denne private Ulveflokk, derfor fandt de tre raske Gutter, rigtige Slagsbrødre med Krummer i, som de ved gode Ord og mange Æbler fik lokket til at blive optaget i Flokken som en Slags kommende Bandeførere, paa den Maade blev de 6 i Ligaen, der alle havde sværget Troskab og Tavshed. Derefter skulde der skaffes 8 almindelige Medlemmer til Ligaen, det skulde ogsaa være kvikke og raske Fyre, men for at de 6 første og overordnede Medlemmer kunde beholde Magten, maatte de næste 8 ikke være alt for stærke Drengene. Det vilde blive vanskeligt at finde de rette, og man blev efterhaanden klar over, at disse Drengene maatte kidnappes paa dramatisk Vis. Da Krølles Forældre skulde paa en 8 Dages Rejse, og der derfor kun var en gammel nervøs Tante hjemme for at tage sig af Krølle, valgte man at bruge en af Kældrene i Krølles Hjem til Hvervekontor. Der fulgte en travl Tid med at udstyre denne Kælder paa en spændende Maade. Krille vidste, at der paa

Skolen laa et gammelt, ødelagt Skelet, dette »laante« han ved Hjælp af en falsk Nøgle og anbragte det i Krølles Kælder. Kalle kendte et Sted, hvor en Mængde herreløse Katte holdt til, her fangede han ved Hjælp af Mælk og Sild paa 2 Aftener ialt 8 manglefarvede Katte, der under Fangstforsøgene, hver gav ham mindst 8 blodige Rifter, Krølle indsamlede oppe i Skoven en Mængde fosforlysende trasket Træ, der blev anbragt alle mulige Steder paa Skelettet. Kattene blev sluppet ud i Kælderen, hvor ogsaa Skelettet var opstillet. Krille skaffede et Højttaleranlæg med Mikrofon og fik anbragt Højttaleren bag ved Skelettets Kranium. Nu var alt rede til at modtage Drengene.

En halvmørk Eftermiddag kom lille Peter traskende hjemad fra Fodboldkamp. Som han gik i en mørk og øde Alle blev pludseligt et Tørklæde viklet ham om Mund og Øjne; samtidig blev han grebet af mange ivrige Hænder, løftet op, og, efter mange Gange at være blevet snurret rundt, bortført. En fordrejet Drengestemme lovede dog, at han ikke skulde blive gjort Fortræd, dersom han forholdt sig tavs. Da Tørklædet blev løsnet fra lille Peters Hoved befandt han sig i en mærkelig Kælder. Rædselen greb ham, da han stirrede paa det lysende Skelet og paa de 2 gange 8 Par gnistrende Katteøjne, der gloede paa ham. Imellem Benene paa ham vrimlede det med Katte, nogle spandt og nogle miavede. Tilsammen opførte de en rædselsfuld Kattekoncert. — Saa begyndte Skelettet

at tale. Selvfølgelig var det fra Mikrofonen Stemmen kom og den sagde: »I Morgen møder du ved det gamle hule Piletræ i Bondemosen Kl. 16.« Saa fulgte en Pavse, hvorpaa en grøn Lysstraale faldt paa et lille Bord midt i Kælderen, det virkede uhyggeligt, men stammede fra en grøn Lommelampe, der kastede en Lyskegle ind igennem et Noglehul. Paa dette lille Bord laa Papir og Blyant. Saa sagde Stemmen fra Skelettet: »Skriv dit Navn paa Papiret, hvorved du lover at slutte dig til »de tre K'ers Ulveflokk,« og hvorved du samtidig lover evig Tavshed om disse Begivenheder.« Lille Peter, der var dødsangst, nedkrassede med ulæselig Skrift Bogstaverne »Peter« paa Papiret, hvorefter han atter blev ført ud paa Alleen og hastigt pilede hjem uden at turde sige et Ord til nogen. Samme Medfart fik 7 andre rædselslagne Smaadrenge.

Næste Dag stillede de 8 Drengene ved Pilen i spændt og bange Forventning om, hvad der vilde ske, Før noget andet, dalede ned fra Træet 8 store røde Æbler og derpaa 8 Stykker Bændelakrids, derpaa de 6 første Medlemmer af Flokken, alle iført sorte Halvmasker. Krille holdt en dundrende Tale om Flokken og fortalte de 8 Drengene, at nu *skulde* de være Medlemmer, hvorpaa de skulde tilsværge Tavshed og Troskab. Da sker der noget uventet. Op af det hule Pile-

træ stiger langsomt Lærer Aagaard, han havde faaet et Praj af den nervøse gamle Tante hos Krølle, der nok ikke var saa tosset endda. »K'erne« blev noget blege og betuttede, nok ansaa de Aagaard for deres Ven, men hvad vilde han sige til denne Kidnapperhistorie. Aagaard bad først Drengene sætte sig i Græsset, derpaa bad han de maskerede om at lægge Masken. Saa fortalte han dem roligt og stilsfærdigt om Ulve- og Spejderbevægelsen og med et strengt Blik paa Kalle, Krølle og Krille forklarede han Drengene, hvorfor man her i Livet maatte lære at lyde, før man kunde byde. Han fortalte dem ogsaa, at da det var hans Agt at indføre Spejderbevægelsen paa Skolen, vilde han gerne begynde med at være Fører for denne Ulveflokk, dersom Drengene af egen Lyst vilde have ham til det. Dersom de vilde det, vilde han gerne tale med alle Drengenes Forældre. Kidnapperaffæren bad han Drengene glemme og ikke omtale til nogen. Enden paa Historien blev altsaa først Skamfuldhed og dernæst lutter Glæde og Idyl.

14 Dage efter var Flokken startet og Kalle, Krølle og Krille fik Lov til at skænke den nye lovende Flok 300 Kr. tilsammen af den Ducor, de havde modtaget for Opdagelsen af Forbryderhulen.

Peter Tini.

(Næste Gang: Hvem bliver Bandefører?)

Ved I hvad?

Jeg kom forleden Dag til at tale med nogle af mine Klassekammerater om at jeg var Ulveunge, og da jeg havde fortalt dem lidt om det, saa vilde de ogsaa straks være Ulve.

I skulde ogsaa prøve at snakke med jeres Kammerater om det.

Baden-Powell skriver her om

Nøjagtighed

Da jeg var Dreng, blev jeg paa min Skole indrulleret i Kadet-Korpsen. Jeg var temmelig lille til det, men jeg kunde blæse paa Signalthorn og det var Grunden til, at jeg begyndte som Hornblæser.

Jeg kunde dengang ikke rigtig tænke mig, at jeg skulde kunne blive General, (hvilket jeg paa een eller anden Maade blev til sidst alligevel), men jeg glædede mig nu til at blive en rigtig Kadet og faa min Bosse ligesom de andre. Da endelig denne lykkelige Stund oprandt, var jeg umaadelig stolt af mit Gevær, og jeg gjorde mit yderste for at ramme rigtigt med det

Naa, dette »at ramme rigtigt« vil jo, som enhver der har prøvet at skyde med et Gevær, sige, at man maa tage et yderst nøjagtigt Sigte, hvis Sigtet ligger blot saa meget som en Haarsbredde forkert, vil Kuglen ramme en Haandsbredde ved Siden af.

Der er nogle Fyre, der aldrig har Taalmodighed nok til at øve sig Gang paa Gang, indtil deres Øje er saa veltrænet, at de kan se nøjagtigt. De slynger bare Skuddet af paa maa og faa og regner med at Geværet nok selv vil sørge for at ramme, og hvis det ikke gør, naa ja, saa skyder man Skylden paa Bossen.

Der var en Gang i Afrika, at jeg havde ligget længe og iagttaget en Flodhest, der gemte sig under Vandet. Den kom op for at aande hvert andet Minut og kun dens Næsebor, Øjne og Øre kom til Syn over Vandfladen, og da kun ganske faa Sekunder, men hver Gang paa nøjagtigt samme Sted.

Jeg skulde ramme den i Øjet. Hvis jeg ramte andre Steder vilde Kuglen kun knalde mod dens tykke Hjerneskal og ikke gøre den nogen Fortræd.

Mine egne Indfødte, og dem der boede i Nabo-kraalen, var alle meget udhungrede, saa det var meget vigtigt for mig at faa Ram paa denne Flodhest, saa jeg kunde skaffe dem noget Mad.

Jeg turde ikke risikere et Skud fra Skulderen i det Øjeblik, den dukkede op. Det vilde gaa for hurtigt til at kunne blive nøjagtigt, Saa lagde jeg mig ned paa Ryggen, da jeg mener at det er den roligste Skydestilling og Græsset foran mig ryddede jeg omhyggeligt af Vejen.

Da Hr. Flodhest dukkede op, tog jeg omhyggeligt Sigte paa det utroligt lille Øje, en Flod-

hest har. Det var over Vandet i to Sekunder. Men jeg fyrede ikke. Jeg holdt Sigtet roligt paa det Sted, hvor jeg havde set Øjet og da det to Minutter efter dukkede op igen, overbeviste jeg mig om, at jeg stadig sigtede nøjagtigt paa Øjet, men fyrede stadig ikke.

I samme Øjeblik Øjet kom op for tredje Gang, klemte jeg Aftrækkeren og i samme Sekund var Flodhesten død.

Herefter kaldte de indfødte mig »Mlalapaunzia«, det betyder: Manden der ligger ned og skyder, og det vil sige, ham der lægger sine Planer i Forvejen, sigter roligt paa det, han vil opnaa og saa skyder i det rigtige Øjeblik.

Men det, at jeg var i Stand til at tage nøjagtigt Sigte, gjorde, at jeg kom i den særdeles nyttige Vane, ogsaa at være omhyggelig med andre Ting, f. Eks. hjalp det mig til en god Start indenfor Hæren.

(Fortsættes næste Side)

Landevejen
kræver
Stimulans!

MULAT-MAD

KIKS MED CHOKOLADE

strammer op og
giver nye Kræfter
uden at gøre
tørstig!

JENSEN & MØLLER $\frac{A}{S}$

Det skete paa denne Maade. Sammen med en Del andre unge Officerer fik jeg Kursus i Landmaaling. Vi skulde tage en Vinkel med vort Kompas til et bestemt Punkt i Terrænet, og fra dette en ny Vinkel til et andet Punkt og fra dette endnu en Vinkel til et tredje Punkt. Hvis man gjorde det nøjagtigt vilde man ende præcis der, hvor man startede.

Men det betød en overmaadelig Omhu med Udregningen af Vinklerne, hvis man blot læste en Haarsbredde forkert paa sit Kompas, vilde man gaa galt. Der var kun een af hele Holdet, der havde været omhyggelig nok til at faa det rigtige Resultat, og hvem tror du, det var?

Jo, det var mig!

Paa Grund af dette og en Del gode Karakterer i andre Fag, blev jeg forfremmet med to Aars Gage i Præmie, for hvilke Penge, jeg købte den bedste Hest, jeg nogensinde har haft.

Dette sket kun, fordi jeg havde været nøjagtig indtil en Haarsbredde.

Hvis du først een Gang er kommet i den Vane, saa vil du være akkurat og nøjagtig med al Ting — nøjagtig med Tiden og præcis. Pæn og korrekt i din Paaklædning, nøjagtig med at betale dine Regninger eller holde dine Kartoteker paa Kontoret; nøjagtig i dit Arbejde som Maskinlærling, Elektriker, Möbelsnedker eller lige meget hvad Slags Arbejde du iøvrigt har.

Husk at Akkuratessen kan hjælpe dig frem til Succes, hvor andre mere sløse falder igennem.

Derfor, prøv at gennemføre Nøjagtighed og Akkuratessen i alt hvad du foretager dig, indtil det bliver en indgroet Vane hos dig.

Baser-Poulsen 1. flue

Vort stadige Omkvæd:

KLØVERBLAD ALUMINIUM

Lejrliv og Camping stiller specielle Krav til Kogegrej og Spisegrej, KLØVERBLAD Aluminium opfylder dem alle. Det vejer ingenting, kommer hurtigst i Kog og renses i en Haandevending.

Forlang Brochure tilsendt.

Forlang det hos Deres Isenkræmmer.

DANSK ALUMINIUM INDUSTRI A/S
Englandsvej 32. København S.

PATRULJE-SÆT

Brevvekslingen

Ideen med Brevveksling blandt Korpsets Spejdere indbyrdes, synes at have slaaet godt an, og vi bringer her den første Liste over Spejdere, der gerne vil skrive sammen med andre Spejderkammerater, og derigennem udveksle Ideer m. m.

Vi haaber at denne Brevveksling maa føre til, at der knyttes en Række gode Kammeratskaber, og at de Spejdere, der lærer hinanden at kende herigennem, senere maa kunne besøge hinanden, lære nye Egne af deres Land at kende, nye Mennesker og andre Forhold. Alt dette kan i høj Grad være medvirkende til en gavnlig Udvikling for den enkelte Spejder, og vi skal derfor i højeste Grad opfordre til dels at blive Medlem af Brevvekslingen, blot ved at indsende

Navn, Alder, Trop, Patrulje og Adresse til Redaktionen, og dels ved at skrive til de Adresser, der offentliggøres her under denne Rubrik.

PF Arne Tømmerup, Chr. Hansensvej, Svinninge (16 Aar). PA Helge Henriksen, Thorslunde pr. Svinninge (14 Aar). Niels Andersen, »Bakkegaarden«, Thorslunde pr. Svinninge (14 Aar). Poul Petersen, Holmegaarden, Svinninge, (12½ Aar). Otto Bj. Andersen, Kundby pr. Sandby (14 Aar). PF Kaj Nielsen, Hovedgaden, Svinninge (14 Aar). Alle Cort Adelers Trop.

Hans Chr. Hansen, »Falkene«, Kong Rings Trop, (14 Aar), Magasinsvej, Høleby.

Hans Hansen, »Ørnene«, 1. Bøggild Trop, (17 Aar), Bøggildgaard, Kjellerup. (Ønsker Korrespondance med en 15—18 Aars Spejder i København).

Red.

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

MAGGI^S
Bouillon-Terninger

Den eneste rigtige Overtræksbluse for Spejdere

Alle Størrelser **9.85**

Faas i Khaki og blaåt

Fremstillet i

svært Vindtøj, regntæt.

Med to Lommer, Skulderstropper, og gennemløbende Lynlaas. Anvendelig til alt Friluftsliv og Skolebrug.

DET DANSKE **SPEJDERKORPS DEPOT**

FRILUFTS-MAGASINET

SKINDERGADE 27 · KØBENHAVN K

CENTRAL 10909 · 11203

DEN STORE UBEKENDTE

Fortælling af Lektor LAURITZEN

Greven var kommet paa Knæene uden egen Skyld. Hans Far og Farfar havde levet for stærkt. Nu foraarsagede de nye Skattelove, at alting ramlede sammen. En dansk Kanadier, som vendte hjem med Lommen fuld af Dollars, købte Slottet og Hovedgaarden med alle Herlighederne.

Han havde været Skomager eller Garver hvi-skede Baronessen paa den nærmeste store Gaard. — Hvor det maa være frygteligt for Greven at faa alle sine pæne Værelser fyldt med Lugten af Beg og Læder.

Men Mr. Johnson (født Johansen), var ellers en stout Karl at se paa, og Orden kom der i Tingene alle Vegne. Især var den nye Ejers glæde for Skoven. Den var næsten tusinde Tønder Land stor og indhegnet helt rundt. Ganske vist var den noget forhugget. — Men der skal nok blive Skov af den igen, sagde Mr. Johnson. Der var fuldt af al Slags Vildt og en særlig Indhegning med lidt Kronvildt. Her mangler kun en kanadisk Hjort, erklærede Ejeren, og saa satte han sig op i Grevens fine Kontorstol og skrev et Brev paa engelsk til en Ven derovre.

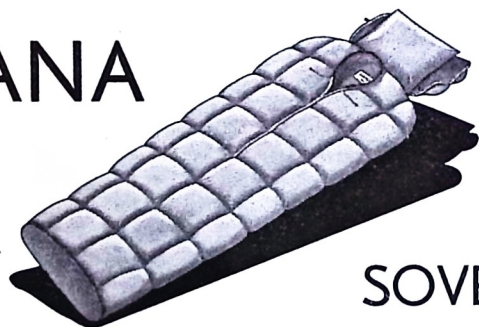
To Maaneder efter ankom det store ubekendte Dyr, som satte hele Egnen i Forbavselse. Det blev lukket ind til Krondyrene.

Den store kanadiske Hjort travede urolig om i det lille Indelukke. Den var vant til tusinder af Tønder Land og her var knapt hundrede. Man saa forfærdet paa hinanden. Den gamle 16-Ende, som var Forer for Hjorteflokken, havde hidtil været Dyrehavens Pryd. Den *maatte* nødvendigvis opfatte Kanadieren som en næsvis fremmed, der uberettiget optraadte som Rival, og som straks burde vises Vintervejen. Bare han ikke havde været saa stor! Kanadieren saa sørgmodig paa Flokken. Det var ikke hans Race, og de forstod vel næppe hans Sprog. Han følte sig halvt syg af den sidste Maanedes Begivenheder. Fanget i Urskoven med Lasso, sejlet, kørt og skumplet, fuld af Længsel efter sin Hjemstav. Han drejede kort omkring og undgik Kampen. Og saa fortsatte Fangen sin Traven rundt langs Hegnet for at finde et Sted, hvor han kunde slippe ud.

— — —
Det gaar ikke, sagde Mr. Johnson. — Han maa

Den rigtige Sovepose – med lukkede Skuldre

DANA

SOVEPOSER

Mønsterbeskyttet

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose.
Lun og let som et Duntæppe.

Halvdun-Sovepose

En god Lejr-Sovepose stoppet med Halvdun. — lævrigt udført som Dun-Soveposen.

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

have mere Plads. Saa blev Hjorten forsigtig klappet ud i den store Skov. Her blev stor Opstandelse. Daadyr, Raadyr, Ræv og Hare flygtede vildt omkring, naar det store, ubekendte Dyr viste sig. Fasanerne skreg og gik paa Vingerne, Skovskaderne skræppede, Solsortene, sagde — Tak, Tak! Tilsidst faldt der lidt Ro paa Hjorten; men den skæmmede sig øjensynligt de

følgende Uger. Saa en Dag tog Mr. Johnson en gammel Dragt op af en Skuffe, tog en bred Hat paa Hovedet og en Økse i Haanden og gik ud i Skoven. Han lignede nu en søgte kanadisk Skovhugger. Han udsøgte sig med Kendermine et Træ, som trængte til at hugges, og gik løs paa det med et Haandelag, som viste, at han havde brugt Økksen gennem lang Tid.

Da Hjorten hørte Øksehuggene, spidsede den Øre og gik langsomt efter Lyden. Da Træet faldt, var den ikke langt borte. Mr. Johnson saa ikke efter den; men han havde hørt den. Han gav en gurglende Lyd fra sig, og Hjorten kom nærmere. Han skrællede Barken af de unge Grene paa Træet og lagde Barkskrællerne i en Bunke. Saa kaldte han ganske sagte. — Dick! Dick! Vil du have Frokost? Hjorten saa paa ham og betragtede ham nøje. Saa gik den hen til Bunken og begyndte at æde. — Naa, sagde Mr. Johnson glad. Kendte du mig nu endelig igen. Fra den Dag bev der Ro og Fred i Skoven paany. I Juni Maaned kom der to nydelige kanadiske Hinder til Skoven. Dick spankulerede nu stolt omkring med sin Familie, og naar Mr. Johnson viser sig i sin Skovhuggerdragt og kalder til Frokost, kommer hele Flokken ham i Møde.

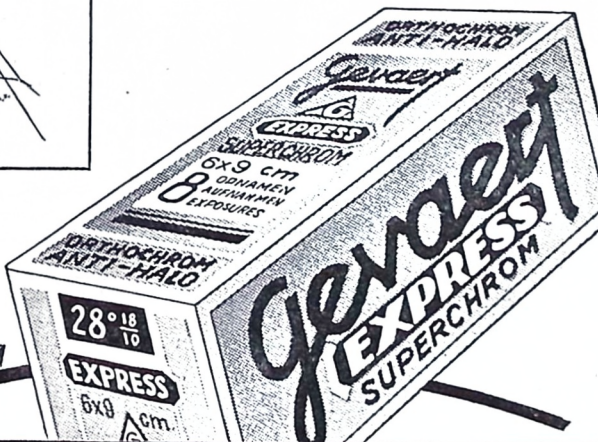
Pludselig...

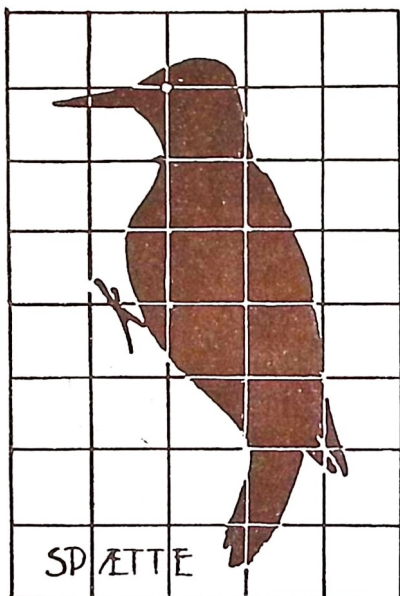

stak Leo Hovedet ud af Teltet; Søvnens sad ham i Øjnene og Haaret faldt ned i Panden. Klik — sagde det, og endnu et morsomt Billede var fanget med

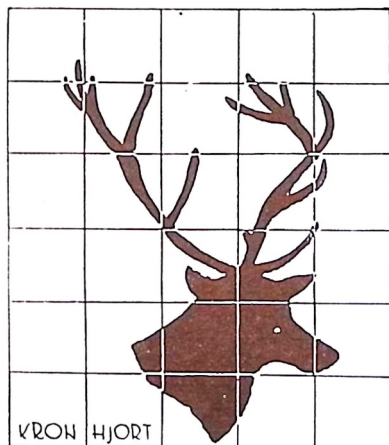
Gevaert — den lynhurtige Film

*Den
Lynhurtige
Film*

TEGN PATRULJEDYRET

Danmarks Fremtid er Industrien!

Et gammelt Firma

med rige Erfaringer begyndte i
1938 paa en ny dansk Industri:

Fremstillingen af Amatør-Film

Det lykkedes over al Forventning
— lad nu denne Industri vokse
sig sund og stærk, ogsaa ved De-
res Hjælp, ærede Læser.

Køb „Merkur“-Filmen „TONACHROM“

og bliv glad for Amatør-Foto-
Sporten.

En pragtfuld højfølsom isochro-
matisk Rullefilm, der faas overalt.

Et Blinkeapparat til Morsesignalering

(Fortsat fra Side 102)

ikke længere fra). Tag et fladt Lommelampe-
element. Læg det i Bunden af Cigarkassen med
den ene Side op mod Træstykket.

Som en firkantet Træklods ca. 1,5 cm i Fir-
kant og 6 cm lang fast i Bunden saa Elementets
Lameller staar i Spænd. Som ude fra og ind for
Bunden er tynd. Skær to Pinde knap 1,5 cm i
Firkant og saa høje som Cigarkassen. Tag en
tilsvarende Pind saa lang som ca. $\frac{3}{4}$ af Kassens
Bredde. Anbring den ene Ende mellem de to
første Pinde, saa den sidder ca. $\frac{3}{4}$ cm under de-
res Overkant. Slaa en tynd Stift gennem dem
alle tre, og du har Nøglen. Skru to smaa Mes-
singskruer i Nøglens Underside, en paa Midten
og en ca. 1 cm fra Enden. Paa Oversiden sæt-
ter du en lille Benknap eller hvad du kan finde
paa. Den skal rage saa højt op, at den flugter
med Laagets Overkant. Lav en lille Træklods ca.
5 cm lang og saa høj, at der er $\frac{3}{4}$ cm fra Nøg-
lens yderste Kontaktskrue til Klodsens Overkant,
naar Nøglen staar vandret.

KORPSET RUNDT!

Bytur.

II Absalon har haft sin aarlige Bytur, som formede sig som en Turistforetur. Endvidere har Troppen haft en Pionertur til Dyrehaven, hvor Patruljerne skulde stille 210 m SV for Fortunen Kl. 12.58 til Instruktion og Konkurrencer i Pioneropgaver. Blot alle Spejdere kunde være lige saa præcise.

Robin Hood.

havde sidst i Marts en vellykket Fest, hvis Overskud satte os i Stand til at leje et Lokale. I Paasken har vi arbejdet paa Højtryk for at faa lavet Borde og Bænke. Og nu staar vort Lokale klart og blev indviet paa Sct. Georgsdagen.

De tre Korps.

Pigespejderne de grønne og de gule havde Sct. Georgsdag fælles Spejdgudstjeneste i Herning og efter Gudstjenesten marcherede alle gennem Byen. Om Eftermiddagen efter Sct. Georgspara-den var hele 1. Herning paa Instruktionstur med den kommende Foraarsturnering for Øje.

En god Paasketur.

Rolf Trop har været paa en vellykket Paasketur i Sjælland.

Spejderne besaa med stor Interesse Fakse Kalkbrud, Moens Klint, Storstromsbroen, Gavno m. m. og fik derved et Indblik i Sydsjællands storslaaede Natur.

Som den fast i Kassen saa Midten af den er under Nøglens Kontaktskrue og Enden af den støder mod Elementets Side. Skru en Messingskrue midt i den. Tag to Stumper Ledning, lav et lille Øje i den ene Ende til Skruen og et ca. 1 cm stort Øje i den anden Ende. Det lille Øje anbringes paa Skruen i Nøglens Bundklods, det store stikkes i Spænd mellem Elementets nærmeste Lamel og Træklods. Den anden Ledning skrues fast med Lampens Bundskruer og stikkes ned ved den anden Lamel. Tag en lille Stump Ledning og lav et lille Øje i hver Ende og anbring den mellem Nøglens to Skruer. Ledningen med Lampegevind føres langs Kassens Bund ind under Nøglen. Om en Blyant snor du Traaden 4—5 Gange til en Spiral, som du rejser lodret under Nøglen. Lav et lille Øje, som skrues fast paa den midterste Skruer paa Nøglen. Som Nøglens to Stolper fast til Kassens Side, saa den ene støtter mod Elementets Side. I Laaget lige over Nøglens Knap skærer du et rundt Hul saa stort, at du let kan trykke Nøglen i Bund, men heller ikke større. Skru Lampen i og sæt Laaget paa. Apparatet er færdigt.

Du kan ikke bruge en 3,5 Volts Lampe til et 4,5 Volts Element, men du kan godt bruge en 6 Volts Lampe. Den lyser ikke saa stærkt, men nok.

GO' AT GAA PAA

SUCCES

CHOCOLADE

den fladeste Fokostpølse

A/S GALLE & JESSEN

Menneskeæderens Endeligt

(Fortsat fra Side 103)

sagde den Gamle nu ganske roligt, som om han rigtig nød det Slag, Meddelelsen vilde være for »Rajahen«.

»Hvornaar? Hvor? Hvordan ved I det?« udbrød Garvey heftigt.

»Oh Sahib, det var Morgen ude i Junglen, da Bommay Sedda var gaaet ud for at jage Elefanter. Det var — det var Gouda, der fortalte det; han havde været ude for at opsøge Menneskeæderen«.

En svag Bifaldsmumlen gik gennem Flokken ved de sidste Ord.

Garvey saa rundt paa de Indfødte og saa hist og her under en Maske af Forfærdelse ligesom en hemmelig Glæde ved at Sedda nu var borte; thi hans Efterfølger som Hovding maatte jo nødvendigvis blive Gouda. Alt det forstod han godt, og derfor faldt det ham ogsaa ind, at der maatte stikke noget under her; det var maaske derfor der kom et mærkeligt Glimt i hans Øjne, da han sagde: »Naa, Dod Gouda var ude for at søge efter Menneskeæderen. Well! Som Seddas Ven vil jeg ogsaa gaa ud for at opsøge den, for at hævne ham. 12 Mand foruden de, der ved hvor Tigerens Spor er, gør sig rede til at følge mig!«

Han løb ind i Hytten og kom straks efter tilbage med sin lange Riffel i Haanden. Han fandt Folkene parate, og en Elefant blev netop trukket hen imod Hytten. Han kravlede hurtigt op paa dens Ryg ved Hjælp af en Stige; derpaa gav han et Tegn med Haanden, og Jægerne begyndte at gaa hen imod Junglen, medens Elefanten humpede bagefter.

Et Kvarters Tid efter var de inde i den vilde, men uendelig smukke Regnskov. Jægerne blev sendt ud i Kæde og bevægede sig nu ind mod det Sted, hvor Tigeren efter hvad Folkene fortalte havde slaaet Sedda til Jorden, medens han sad paa Hug for at skyde en Elefant, der trampede henimod ham.

Garvey kravlede ned af Elefanten for at strække Lemmerne og for selv at undersøge Sporene.

»Sig mig en Gang«, sagde han til en ung Jæger, der havde været med Sedda, »saa du da Tigeren slog Bommay Sedda til Jorden?«

»Det var der ingen, der saa, Sahib!« svarede Jægeren, »men vi hørte ham raabe, da Menneskeæderen kom over ham.«

Garvey gav Ordre til at fortsætte Eftersøgningen og gik tilbage til Elefanten.

»Der stikker noget under her«, tænkte han, »der har staaet en Kamp her, men ikke mellem en Tiger og en Mand, men mellem to Mænd, det er vel sagtens Gouda der — men hvad er det?« udbød han pludselig og pegede ind i Krattet til højre, hvor en smal nylig banet Vej førte bort fra Kampstedet og bort fra Tigerens Spor. »Hvem har gaaet her?« spurgte han een af Seddas Folk: »Oh Sahib!« sagde denne, »Dod Gouda gik den Vej, men —«

»Og Tigeren løb den Vej«, sagde Garvey, idet han pegede i modsat Retning. »Og dog var han ude for at opsøge Menneskeæderen!«

Et sky Blik fra de Indfødte var tilstrækkelig for ham til at give Ordre til at følge den af Gouda banede Sti. De Indfødte adlød uden Knurren, og de fulgte nu Stien gennem Junglen til de kom til en aaben Slette, hvor Sporene af og til forsvandt. De blev dog snart fundne igen og Rejsen fortsattes under Anførsel af Garvey, der nu gik ved Siden af sin Elefant.

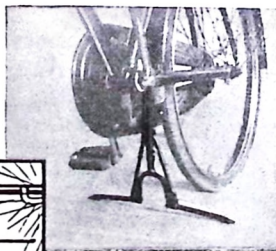
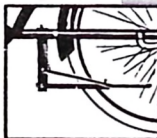
»Holdt!« sagde han, da de var kommet et

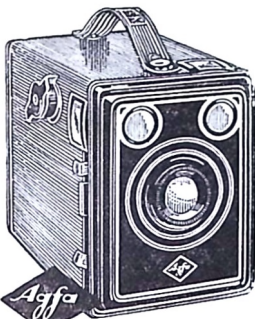
Haug's Cykle-Fod

DANSK PATENT No. 53984

*Lad Cyklen staa-
alene*

Pris
Kr. 5.00

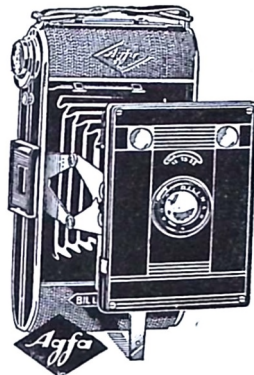

BOX 45
Kr. 13.80

Det er vældigt spændende at fotografere

Snart er man her og snart er man der — det er utroligt hvad man kan »snuppe«, naar man er ude paa en Tur. Saa kommer det selvfølgelig an paa, at man har det rigtige Apparat. — Her er to Apparater, som er helt rigtige — de er begge fra AGFA — I ved det store Verdensfirma. Priserne staar ved — og med et af de to kan I altid være sikker paa at faa »snuppet« det rigtige. Spørg bare en Fotohandler ad; han si'r det samme.

BILLY CLACK
Kr. 32.—

Køb Kameraet paa Konto hos _____

FOTO
Magasinet %
FREDERIKSBORGGADE 7

godt Stykke bort fra Junglen, hvor de nærmeste Omgivelser viste, at andre havde holdt Rast, der kort før. Han sendte de Indfødte lidt bort og blev selv siddende paa Jorden og spiste den Mad han havde taget med hjemmefra. Medens han spiste undersøgte han Jorden omkring sig for muligvis at finde et eller andet der eventuelt kunde føre ham paa det rette Spor. Men da der ikke lige i Nærheden fandtes noget af den Art, rejste han sig og begyndte at gaa frem og tilbage, indtil han pludselig standsede, bøjede sig ned og op fra den bløde Jord tog han en lille gennemhullet Kobbermønt, som han engang havde givet Sedda.

»Jeg tænkte det nok«, mumlede han, »det har alligevel været Gouda, den Slyngel. Han har fanget Sedda og mente dermed at kunne blive Høvding uden videre. Jo vist er du snedig, meget snedig Mr. Dod Gouda, men det kunde jo dog være, jeg kunde fange dig alligevel!«

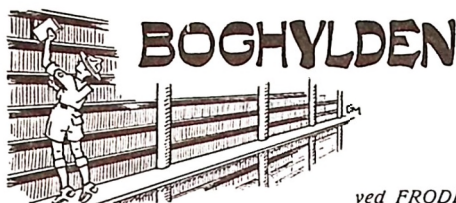
Han sagde intet om sit Fund, men gav, da de

Indfødte var færdige med deres Rismaaltid, Ordre til at drage videre ad Stien.

Pludselig kom de Folk, der havde været sendt ud til venstre for at passe paa, styrtende ind mod Garvey med alle ydre Tegn paa Forfærdelse.

»Tigern har været her, Menneskeæderen har været her!« raabte de i Munden paa hverandre. Han begyndte saa smaat at bebrejde sig selv at han havde haft Mistanke til Gouda, men kom i Tanker om at han saa hellere maatte undersøge Sagen selv. Han gav derfor Folkene Ordre til at støje omkring mellem Træerne, medens han selv gik frem ad Stien mod et Krat, der laa tværs over Sletten, og som de nødvendigvis maatte igennem for at naa Goudas Hjem. Da de var omtrent midt i Krattet, kunde han af Folkenes Raab forstaa at de havde fundet Tigern og nu drev den af Sted ind mod Stien med vilde uartikulerede Skrig og Svingen med

(Fortsættes Side 122)

ved FRODE

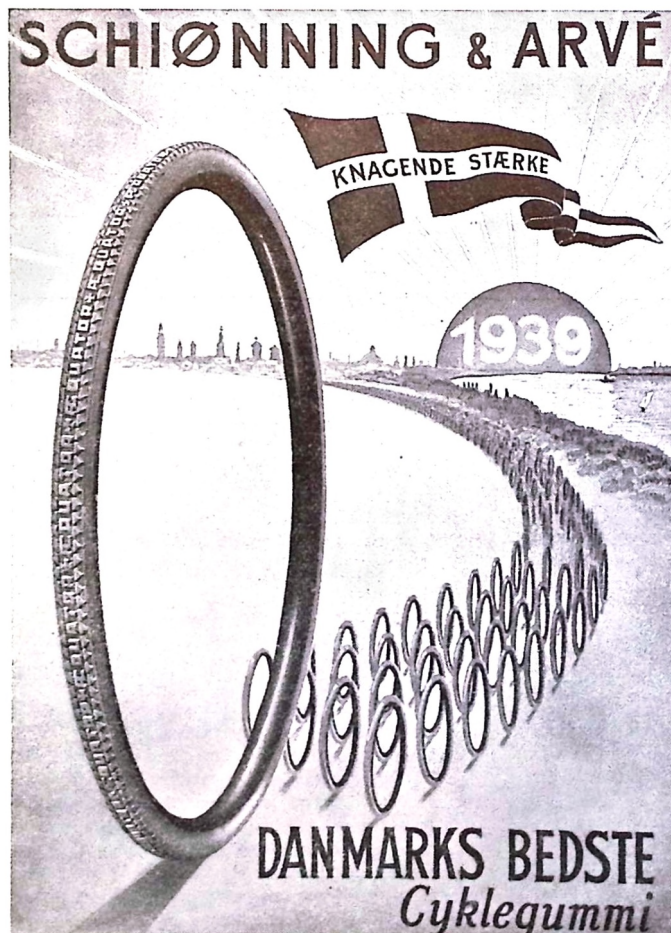
Erhvervsgeografi paa en ny og smertefri Maade.

En Bog, der bærer Titlen Erhvervsgeografi eller Handelsgeografi, skriver man aldrig paa Ønskesedlen — og paa Biblioteket gaar man langt

uden om den! Det er helt anderledes med *Scmjonov: Jordens Rigdomme* (Branners Forlag). Og saa er det ikke bare Titlen, der tiltaler — ogsaa Indholdet nydes paa en ny og fornøjelig Maade. Alt det, man faar at vide om Kul, Jern, Olie, Levnedsmidler og andre jordiske Produkter, forbaves man over; man har jo nærmest paa Fornemmelsen, at man har læst en underholdende Roman!

Med en 17-aarig Tallerkenvasker til Grønland.

I *Mogens Barfoed: Yngste Mand mod Nord* (Haase) gives en frisk Skildring af Livet om Bord paa den Skude, der i 1938 bragte Ebbe Muncks Ekspedition til Nordøstgrønland. Den er værd at læse!!

Peter Freuchens anden Ungdom

(Gyldendal) er en Fortsættelse af hans Bog »Min grønlandske Ungdom«. I »Min anden Ungdom« begyndes med 5. Thule-Ekspedition — og her gives nogle udmærkede Skildringer af Livet paa Ekspeditioner saa langs mod Nord; nogle vel drastiske! Det løb mig koldt ned af Ryggen, da jeg læste om, hvordan Peter Freuchen satte en Taa af ved Hjælp af en Knibtang! Slutningen handler om Journalistliv, Forfattervirksomhed og fredeligt Landbrug. Den er for Rovere.

God Hjælp til Woodcraft

finder man i *Tyge Bocher: Hvad er det for en Blomst* (Hirschsprung). Man kan bruge denne lille Haandbog, selv naar man har glemt al den Botanik, man lærte i Skolen. Blomsterne er ordnet efter Voksested — og derunder efter Farve. Der er Afbildninger af henved 150 Arter, mange er farvelagte. Desuden er der botanisk Ordliste, Oplysning og Tørring af Plan-

ter m. m. Egner sig for Tropsbiblioteket! Tag den med paa Lejr!

Svendsens Nødhjælp paany.

Denne nye 9. Udgave har et Afsnit om første Hjælp og Behandling af Krigsgasforgiftede. Bogen bruges stadig paa »Røde Kors«-Kursus og vel ogsaa af de fleste Trophe. Husk at skifte til denne nye Udgave! (Gyldendal).

Politiet arbejder

af Poul Ernst og Kjeld Helweg-Larsen (Friedrik E. Pedersen) er en Bog om Rigspolitiet og dets mangesidige Arbejde. Det er Stof, der i alle Tilfælde interesserer enhver Dreng — saa man kunde have sparet sig at pakke det ind i »Romanpapir« med tilhørende ung Student og Detektivspire! Den skulde nok blive læst alligevel!

Brevvekslingen.

I Aprilnummeret kom en Patruljefører med den Ide at oprette en Brevvekslingsrubrik her i Bladet, hvilket vi ogsaa slog til Lyd for, da det naturligtvis er en god Ide. Der kom ogsaa ret snart en Række Adresser, som vi bringer andet Steds her i dette Nummer, og jeg vil blot her endnu en Gang opfordre jer til at blive Medlemmer af Brevvekslingen ved at sende mig jeres Navn, Alder, Patrulje, Trop og Adresse, evt. med specielle Ønsker om hvem I kunde ønske at korrespondere med. Der er ingen Tvivl om, at en saadan Brevveksling vil styrke Kammeratskabet indenfor Korpsen, og naar vi nu alle sammen mødes i Korpslejreren til næste Aar, vil det jo være morsomt for jer at være gamle Bekendte, naar I mødes. Skriv til de Adresser, der staar under Brevvekslingen.

Til Korrespondenterne.

Der har ikke i lang Tid været nogen Kode her i Rubrikken til jer. Grunden er den at nogle meget nysgerrige Kammerater, har sat sig som deres Livs højeste Maal at lære Koden, hvilket ogsaa ved indgaaende Studie er lykkedes dem. Jeg opfordrer herved Korrespondenterne til at give mig Forslag til en ny Kode, som er sværere end den forrige saa vi har en lille Mulighed for at beholde den for os selv. Tak!

INGEN UDFLUGTER

uden Thyge Ludvigssens

Cosmossalt

i den praktiske og hygiejniske Drysedaase

Kun rigtig med dette Varemærke

25 Øre i Butikerne

Det smager efter mere — Og lad dem blot spise det. Thi Høegh's danske Lakridskonfekt er ikke alene lækker, det er altid friskt og det er vundet. Naar Børnene vil have søde Sager, saa kan De ikke give dem noget bedre end det gode danske

**HØEGH'S
LAKRIDSKONFEKT**

Olympic-Cykler

Henry Hansen

Nørrevold 82
Palæ 4045 - 7600

Ratebetaling

20 Kr. Udbetaling - 10 Kr. pr. Md.

SPEJDER

Smaating og Sysager
til Mor henter du hos

Hans Bach

Gl. Kongevej 86 . Telf. 14031 - 2919

Nu er der 5 Slags

Toms PORØSE

KORAL

Stor 25 ØRE

Chokolade

MOKKA, NØDDE, FLØDE
LET BITTER, ORANGE

J. K. Gottfried
Kronprinsessegade 44
København K.

Telf. Palæ 1047 Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

Benyt

Slangerup-Banen

til Sommerens Udflugt

Er der nogen Troppe, der ingen Korrespondent har, eller hvis Korrespondent, læser til Eksamen hele Aaret rundt, er rejst til Borneo, faaet Blindtarmsbetændelse eller paa anden Maade er forhindret i at skrive, saa lad os faa udnævnt en ny Mand. Følgende Oplysninger udbedes om nytiltrædende Korrespondenter.

Navn, Adresse, Fødselsdag og -aar, Spejdergrad, hvornaar indtraadt i Korpset, Patrulje og Trop.

Med Spejderhilsen

hmm

Menneskeæderens Endeligt

(Fortsat fra Side 119)

store Grene. Fuld af Spænding kravlede Garvey op paa Elefantens Ryg, men han var knapt kommet op før Tigeren brasede ud gennem den tætte Underskov med en Dusk langt Græs i Munden og Halen svingende fra den ene Side til den anden.

Garvey fyrede uden rigtigt at tage Sigte, først det ene saa det andet Løb; derefter greb han den Bøsse, hans Tjener rakte ham for at være parat til at skyde igen; men han glemte aldeles at skyde, da han saa Tigeren igen. Han saa den nemlig pludselig lige foran sig som et mægtigt sortstribet flyvende Uhyre, der landede paa Elefantens Hoved, hvor den blev hængende, hvilket havde til Følge, at Elefanten begyndte at udstøde langtrukne, klagende Trompetstød, og samtidig humpede rundt og svajede fra den ene Side til den anden.

Garvey fik sig nu samlet igen og fyrede igen; denne Gang var han sikker paa at have ramt, i det mindste saaret den, thi den brølede og rev og sled i Elefantens Hoved, saa denne kastede sig om paa Siden, hvorved Garvey og Tjeneren blev kastet ind i det høje Elefantgræs. Garvey havde heldigvis beholdt sin Riffel i Haanden og han opdagede nu, at Elefanten og Tigeren laa og kæmpede for at komme fri af hinanden, thi

Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11.636 - Kbhvn.

Tigern havde faaet hele Forkroppen ind under Elefantens store Hoved og Snabel. Han kunde ikke komme til at ramme Tigern, som de laa der; derfor trak han sig om bag ved et Træ, medens han ladede det tomme Løb igen.

Elefanten var imidlertid kommet paa Benene igen, men Tigern klamrede sig stadigvæk til dens Hoved. Den ruskede Tigern grundigt og løb samtidigt frem mod det Træ, hvor Garvey stod. Han fik kun lige Tid til at komme bort, da Elefanten med et Brag klaskede sin Fjende mod Træet. Tigern faldt ned og Elefanten drejede rundt og prøvede paa at stikke af. Øjeblikkelig for Tigern efter og forsøgte at bide sig fast i dens ene Bagben. Garvey vovede sig nu frem igen og fyrede. Tigern rullede sig sammen og blev liggende. Han gik nu helt frem med Bossen parat, da Tigern med et Brøl af Smerte sprang højt op i Luften hen imod ham. Et Sekund svævede den i Luften over ham. Han skød igen og ramte lige imellem Øjnene. Den faldt ned ca. $\frac{1}{2}$ Alen fra ham og laa efter et Par Krampetrækninger ganske rolig.

»Endelig« udbrod Garvey, medens han rejste sig og kaldte de Indfødte sammen. De kom styrtende til, alle Sider fra, medens deraabte i Munden paa hverandre: »I er vor Far og Mor! Sahib er vor Far og Mor!«

Menneskeæderen er død,« sagde Garvey, »og jeres Koner og Børn behøver ikke mere at frygte den. Og medens Skindet bliver flaaet af den, gaar I 3,« her pegede han paa 3 Mand, »hen til Dod Gouda og siger til ham, at Rajahen befaler ham at sende Bommay Sedda tilbage, ellers vil Rajahens Vrede komme over ham, og han skal selv komme til Rajahen og faa sin Straf.«

Et Øjeblik stirrede hele Flokken forbavset paa ham, men ingen af dem begreb, hvordan han havde opdaget at Dod Gouda havde fanget Bommay Sedda. Men Garvey satte sig blot hen i Skyggen og tændte sin Pibe og tog ikke Notits af noget som helst, før de tre Mænd kom tilbage; saa rejste han sig og gav Ordre til at vende hjem.

Næste Morgen kom Bommay Sedda ind i Garveys Hytte fulgt af den skamfulde Dod Gouda, der kom for at modtage sin Straf. Straffen kom til at bestaa i at han skulde anerkende Bommay Sedda som Høvding og betale Afgift til ham i 12 Maaneder.

Saaledes fik Roland Garvey sin Magt som Rajah forstærket og Bommay Sedda kom tilbage som Høvding.

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

SPORTS Beklædning
Rekvisitter

køber vi hos

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082
København K.

Opveksling
i Luft og Natur

finder Spejderen altid paa sine Rejser i

SVERIGE

30 % Rabat paa Rundrejser i Sverige og Norden

50 % Rabat paa Rejser til Nordsverige 15. Aug.—30. Sept.

Prospekt og Oplysninger hos

Svenske Statsbaners Rejsebureau

KØBENHAVN. Til. C. 6317 og 6322
og øvrige Rejsebureauer.

Er Dine Billeder gode?

Vil du have Billeder, der ikke viser Ansigter som hvide Klatter og Skygger som sorte Pletter, saa prøv SELO Film. Brug SELO i Sol og Skygge, den giver altid det smukkeste Resultat, fordi den tager Detaillerne med!

Sommer, Sol og Selo hører sammen!

SPEJDERNES LOMMEBOG

1939

Lær LOMMEBOGEN at kende

Det sidste lille Restoplæg af »Spejdernes Lommebog« leveres nu til 50 Øre pr. Stk. for at I kan lære denne udmærkede Lommebog at kende, saa den nye for 1940 kan bestilles i god Tid.

Send Beløbet i Frimærker til

Korpskontoret

Fiolstræde 19 . København K.